

Izveštaj s tribine koju je vodio pater Mijo Nikić

Sadržaj

Kratak izvještaj:.....	2
Sažetak predavanja: „POZVANI NA SVETOST“	2
Sažetak predavanja: „BOŽJA PSIHOPELAGOGIJA“	2
Radionica: rad u 6 grupa.....	3
PSALAM 139.....	3
Pitanja za rad u grupama i rezultati:.....	4
Međuljudski odnosi u obitelji.....	5
1.Međuljudski odnosi između roditelja i njihove djece.....	5
2.Kako poboljšati međuljudske odnose u obitelji.....	7
Fotografije:.....	9

Kratak izvještaj:

Dana 28. travnja 2015. u župi sv. Alojzija Gonzage u Popovači održana je Tribina koju je vodio pater Mijo Nikić s početkom u 20:00 sati.

Na tribini je bilo prisutno oko 130 ljudi iz sljedećih župa:

Gornja Jelenska, Kutina, Kutinska Slatina, Popovača, Repušnica i Voloder

Za roditelje s malom djecom bilo je organizirano stručno osoblje koje se brinulo o djeci dok su roditelji bili na susretu, a na čuvanju je bilo 13 djece.

Obrađene teme na tribini su:

1. „Pozvani na svetost“
2. „Božja psihopedagogija“
3. Vodonošina priča: „Napukli krčag“

Sažetak predavanja: „POZVANI NA SVETOST“

Svi smo na svetost pozvani jer smo za vječnost stvoreni.

Biti svet znači:

- 1) Biti u milosti Božjoj; 2) Biti dobar čovjek; 3) Živjeti u istini;
- 4) Biti u miru s Bogom i ljudima; 5) Živjeti u slobodi; 6) Živjeti po svojoj savjesti;
- 7) Opraštati drugima i moliti za oprost; 8) Vjerovati u Boga i vjerovati Bogu;
- 9) Predati se Božjoj providnosti; 10) Ljubiti Boga iznad svega, a bližnjega svoga kao sebe samoga.

Sažetak predavanja: „BOŽJA PSIHOPEDAGOGIJA“

- 1) Autoritarni odgojitelji: tip faraona
 - 2) Nesigurni odgojitelji: tip Mojsija
 - 3) Savršeni odgojitelji: Bog
- Božji model odgoja: 1) promatrati; 2) slušati; 3) upoznati; 4) intervenirati.

Radionica: rad u 6 grupa.

U svakoj se grupi prvo pročitao psalam, nakon čega se odgovaralo na pitanja.

PSALAM 139

Pohvala Sveznajućeg

Zborovodi. Davidov.

Jahve, proničeš me svega i poznaješ,
ti znaš kada sjednem i kada ustanem,
izdaleka ti već misli moje poznaješ.

Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi.
Riječ mi još nije na jezik došla, a ti, Jahve, sve već znadeš.

S leđa i s lica ti me obuhvaćaš, na mene si ruku svoju stavio.
Znanje to odveć mi je čudesno, previsoko da bih ga dokučio.
Kamo da idem od duha tvojega i kamo da od tvog lica pobjegnem?

Ako se na nebo popnem, ondje si, ako u Podzemlje legnem, i ondje si.
Uzmem li krila zorina pa se naselim moru na kraj
i ondje bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala.

Reknem li: "Nek' me barem tmine zakriju i nek' me noć umjesto svjetla okruži!" – ni tmina tebi neće biti tamna: noć sjaji kao dan i tama kao svjetlost.

Jer ti si moje stvorio bubrege, satkao me u krilu majčinu.
Hvala ti što sam stvoren tako čudesno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao,
kosti moje ne bjehu ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje.

Oči tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga.
Kako su mi, Bože, naumi tvoji nedokučivi, kako li je neprocjenjiv zbroj njihov.
Da ih brojim? Više ih je nego pijeska! Dođem li im do kraja, ti mi preostaješ!

De, istrijebi, Bože, zlotvora, krvoloci nek' odstupe od mene!
Jer podmuklo se bune protiv tebe, uzalud se dižu tvoji dušmani.
Jahve, zar da ne mrzim tvoje mrzitelje? Zar da mi se ne gade protivnici tvoji?

Mržnjom dubokom ja ih mrzim i držim ih svojim neprijateljima.
Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje:
pogledaj, ne idem li putem pogubnim i povedi me putem vječnim!

Pitanja za rad u grupama i rezultati:

1. „Gospodine, proničeš me svega i poznaješ“:

Pitanja: Koje osjećaje doživljavam pri pomisli da me Bog poznaje bolje nego ja samog sebe? Da li se toga bojim ili me ta spoznaja veseli i zašto?

Rezultati svih grupa: *strah, veselje, ohrabrenje, prihvatiti križ jer nam je dao križ po mjeri, svatko od nas ima krizu kada bježi od Boga i Crkve, strahopoštovanje, zaštita, sigurnost, Bog me nikada ne ostavlja i zato mu mogu reći sve, on me razumije. Bog nas veseli kad nas proniče.*

2. „Kamo da idem od Duha tvog, i kamo da od tvog lica pobjegnem?“:

Pitanja: a) Zašto je čovjek u napasti da bježi od Boga? b) Kamo i zašto ja bježim od Boga?

Rezultati svih grupa: *a) Slabost, strah, nemir, ranjen je istočnim grijehom, zlo, zbog neshvaćanja što je sloboda (istinska sloboda dovodi čovjeka Boga), patnja zbog krive slike Boga. b) Bježimo u materijalni svijet, užitke, poroke, neumjerenost u jelu i piću, shopping, društvo, u rad, intelektualizam, racionalizam.*

3. „Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje: pogledaj ne idem li putem pogubnim, i povedi me putem vječnim!“:

Pitanja: a) Kako i čime Bog mene iskušava? b) Da li se ja opirem Bogu na putu kojim me on vodi u vječni život?

Rezultati svih grupa: a) *Iskušava me svakodnevno raznim prigodama na poslu, kroz obitelj, susjede, djecu, suprugu, supruga, siromaštvo, otkaz, odijeljenost člana obitelji od Crkve, gubitak voljene osobe, strah od Boga, nepoznavanje Boga.* b) *Opiremo se Bogu jer razumom želimo sve znati, dokučiti, pojasniti, nemamo povjerenje, strah od nepoznatoga, uvijek želimo brzo riješiti problem, nestrpljivost, ljudskim snom, čovjekovim idejama, ne želimo prihvatiti križ.*

4. Koja je glavna poruka Vodonošine priče: „Napukli krčag?“

Pitanje: Što znači biti napukli krčag u našem životu?

Rezultati svih grupa: *prihvatiti mane kod sebe i drugih. Svi sa svojim ranjenostima imamo svoju ulogu i obogaćujemo druge. Svaki čovjek je dragocjen u Božjim očima bez obzira na nesavršenost. Svaku nesavršenost Bog u određenom trenutku pretvori u blagoslov.*

Međuljudski odnosi u obitelji

Autor: doc. dr.sc. p. Mijo Nikić, DI

1.Međuljudski odnosi između roditelja i njihove djece

Djeca su dar Božji. Ona nisu vlasništvo roditelja. Ona su "čežnja života za samim sobom", kako to lijepo reče pjesnik Halil Džubran.

1.1. Stav faraona: roditelji pretežito autoritativni

Donosi zabrane, zapovijedi i prisilno nameće svoju volju. On svoje podanike naziva ljenčinama koje neće raditi.

Roditelji koji u svom odnosu prema djeci zauzimaju isključivo autoritarni stav, poput faraona:

Žale se na svoju djecu;

Optužuju ih za lijenost i razuzdanost;

Rast i dozrijevanje svoje djece doživljavaju kao problem, kao neku opasnost koja ih ugrožava;

Oni žele o svemu odlučivati umjesto svoje djece;

Često ne žele ni saslušati razloge djece koja misle drukčije;

Ne znaju zrelo diskutirati i donositi uvjerljive razloge;

Takvi roditelji samo naređuju i zahtijevaju;

Uvjereni su da stvari u obitelji idu loše jer se više ne zna tko zapovijeda, a tko treba slušati;

Ne dopuštaju djeci potrebnu autonomiju, nego im svojim nerazumnim zahtjevima i strogim načinom postupanja zagorčavaju život, često pod maskom prevelike brige za njih;

Imaju preveliku brigu za djecu ispod koje se krije nesvjesna želja za dominacijom i manipuliranjem.

1.2. Stav Mojsija: Roditelji pretežito nesigurni

Mojsije govori Bogu: Tko sam ja da bih to mogao učiniti, on se ispričava da neće moći ostvariti to poslanje. Roditelji ovakvog tipa pokazuju se i osjećaju prema svojoj djeci krajnje nesigurni:

Oni se boje da ih djeca neće poslušati i da im neće vjerovati;

Jednostavno žele uvjeriti sebe i druge kako su nedorasli situaciji u kojoj se nalaze;

Oni, poput Mojsija, žele pobjeći od važne uloge odgojitelja;

Tjeskobni i nesigurni u sebe, stalno postavljaju djeci neka pitanja, ali ne zbog stvarne brige za njih, nego više zato da umire svoju tjeskobu;

Ne znaju samostalno djelovati, nego neprestano traže tuđu pomoć i podršku raznih psihologa i pedagoga;

Rado čitaju i skupljaju razne formule dobrog odgoja, a onda sve pokvare jer ih se drže doslovno, ne znaju ih primijeniti na konkretnu situaciju svoje djece.

1.3. Stav Božji: Roditelji pouzdani i sigurni u sebe

Prema Knjizi Izlaska, Gospodin (Jahve) kaže: "Promatrao sam svoj narod (...), čuo sam njegov jauk (...), poznajem njegove patnje (...), došao sam da ga oslobodim" (Izl 3, 7-8).

Božja psiho-pedagogija se sastoji u ova četiri koraka: promatrati, slušati, upoznati i djelovati (intervenirati).

1.3.1. Promatrati

Promatrati djecu koja rastu, znači gledati ih s pažnjom i velikim zanimanjem.

Promatrati ne znači nadgledati; mladi koji odrastaju ne vole da ih se policijski nadgleda kao malu djecu.

Promatrati znači gledati osobu očima punim ljubavi i razumijevanja.

Promatrati zapravo znači početi uočavati sve one male i velike signale koje nam djeca šalju svojim tijelom, očima, glasom.

1.3.2. Slušati

Roditelji koji znaju slušati, oni se ne svađaju, a oni koji se svađaju, oni ne znaju slušati.

Za dobro slušanje potrebno je stvoriti nutarnji prostor, osloboditi se što je moguće više vlastitih predrasuda i negativnih emocija.

Potrebno je stvoriti u sebi osjetljivo stanje duha koje ne osuđuje nego pokušava razumjeti osobu koja govori.

Bog nam je dao jedna usta i dva uha da više slušamo, a manje govorimo.

Osnovni princip psihoterapije: psihoterapeut treba 80% vremena slušati svoga pacijenta, a samo 20% govoriti.

1.3.3. Upoznati

Upoznati dobro svoju djecu, ne znači naći objašnjenje za svako njihovo ponašanje.

Često pogrešna interpretacija ponašanja daje pogrešnu sliku djeteta s teškim posljedicama za plodne međuljudske odnose.

Pravo poznavanje znači približavanje osobi, ulaženje u njezin unutarnji svijet, u njezinu samoću.

Roditelji će moći istinski upoznati svoju djecu ako ih budu znali i htjeli stvoriti atmosferu slobode i povjerenja.

1.3.4. Djelovati (intervenirati, nešto učiniti)

Praksa je pokazala da je intervencija roditelja često bila kontraproduktivna što više roditelji interveniraju i zahtijevaju, to djeca manje čine.

To je radi toga što roditelji često interveniraju u jakom afektu, impulsivno i agresivno.

Ako su roditelji pod utjecajem jakih negativnih emocija, onda je bolje ne reagirati odmah

ne intervenirati odmah, znači znati se zauzdati i pustiti da djeluje šutnja, da dođe prikladno vrijeme.

Bog kao najbolji pedagog u odgoju svog naroda ne intervenira uvijek kad bismo mi to očekivali. On pokazuje svoju prisutnost tako da se ne pokazuje.

Intervenirati znači pomoći osobi da pronađe pravo rješenje svoga problema i podržati je da ga primijeni u svom životu.

Intervenirati znači pomoći osobi da dobro postavi svoj problem, da bude što je moguće više objektivnija, da nauči procjenjivati razna rješenja i odabirati ona najbolja.

2. Kako poboljšati međuljudske odnose u obitelji

2.1. Prihvatiti zdravi pluralizam mišljenja i pokušati vidjeti stvari očima drugoga

Sveti Ivan Bosco je govorio: "Ako želite da vaša djeca zavole stvari koje vi volite, zavolite i vi stvari koje vaša djeca vole".

2.2. Dopustiti i poticati osamostaljivanje mladih u obitelji

"Da dostigne samostalnost i da se doživi odraslim, odgovornim i slobodnim, adolescent se mora odijeliti od roditelja". Da bi u tome uspio, mladi čovjek mora napustiti idealiziranu sliku roditelja i povjerovati da i bez njih može samostalno ići sam kroz život..

2.3. U međuljudskim odnosima isključivati stav obrane

Potrebno je odgajati svoje emocije i češće uključivati svoju racionalnu sposobnost koja vidi stvarnost objektivnije i samim tim umanjuje potrebu zauzimanja obrambenog stava.

2.4. Razvijati stav povjerenja

Bez istinskog stava povjerenja nemoguće je raditi i stvarati zajedništvo s ljudima. Tek onda kad osoba povjeruje u takvu bezuvjetnu Božju ljubav, počinje se istinski mijenjati.

2.5. Isključivati stav "ocjenjivanja" u međuljudskim odnosima

Treba se čuvati da ne "lovimo" drugoga po svojim shemama i paragrafima. Osobe koje se na vani pokazuju kao superkritične, govore više u formulama naučenih fraza kojima se iskrivljuje objektivna stvarnost.

2.6. Razvijati stav istinskog prihvaćanja

Roditelji koji omogućuju svojoj djeci da smiju biti ono što jesu, a da ih pri tome neće kritizirati ni odbaciti, pogoduju zdravom razvoju i isključuju potrebu za stvaranjem raznih maski kojima se prikriva pravo lice.

2.7. Razviti stav empatije

Takav stav izražava razumijevanje, pažnju, interes, brigu. Usmjeren je uvijek na Ti. Taj stav izražava onu Pavlovu misao: "Trpjeti s onima koji trpe, veseliti se s onima koji se vesele" (Rim 12,15).

2.8. Razvijati stav spontanosti i fleksibilnosti

Radi se o stavu otvorenosti u kojem osoba nema drugih tajnih ciljeva ili namjera, nego želi biti s drugim, želi poštivati sugovornika, a ne služiti se lukavstvom ili lažima da bi nekoga prevario.

2.9. Pristupati drugome kao velikoj tajni

Imajući na pameti da su svi ljudi Božja djeca, svakome treba pristupiti s puno ljubavi i obzirnosti poštujući njegovu jedinstvenost i neponovljivost.

2.10. Molitvom i žrtvom poboljšavati međuljudske odnose

Iskustvo je pokazalo kako se iskrenom i žarkom molitvom i žrtvom može utjecati da se drugi počnu mijenjati i uspostavljati zrele međuljudske odnose. Sveta Monika je izmolila od Boga obraćenje svoga sina Augustina.

Fotografije:

